

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Æstiva - A Dominica SS. Trinitatis, ad Dominicam decimamquintam
post Pentecosten

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Feria 3. De 2. petitione cui avaritia opponitur. Adveniat regnum tuum. Qui
terrena nimis desiderat, timet potius quàm revera desideret, ne adveniat
regnum Dei.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44226

Osee 13.

omnia idcirco moveat. Iuxta pascha sua adimpleri sunt & saturati sunt, & levaverunt cor suum & oblitivi sunt mei. Id est, cum ego pascerem eos, cum eis beneficerem, non Pastorem aut Benefactorem respexerunt, sed pascha, sed sua bona & dona quæ magis dilexerunt quam donantem, & suis naturalibus donis & bonis sic repleti & saturati sunt, ut nihil aliud præter se commendandos & celebrandos cogitarent. Frustra instatuo sensu carnis sue, & non tenens caput ex quo totum corpus, Vide locum Apostoli & compungere quod non modò in indifferentibus & obviis quibusque objectis se superbus respiciat & respiciendum velit magis quam Deum, sed in sanctioribus illis observantibus & piis exercitacionibus, quales sunt Oratio, Eleemosynæ, & Jejunia; tùm ubi maximè Deus esset spectandus, minus sæpe attenditur, & ubi animus magis esset deprimendus, tùm magis exaltatur.

Coloss. 2.

Unde in antecedenti & consequenti sermonis textu Dominus, Nescias, inquit, sinistra tua quid faciat dextera tua, Cum oraveris, intra in cubiculum tuum, & clauso ostia ora Patrem tuum in abscondito. Cum jejunas, unge caput tuum, & faciem tuam lava, ne videaris hominibus jejunans, sed Patri tuo. Quasi diceret, unum Deum cura cui placeas, & humanam illam complacentiam quæ sese contraherit prorsus abijcias.

Non quasi hominibus placentes, sed Deo qui probat corda nostra. 1. Thess. 1.

Neque id tantùm initio operis præcavendum, sed in medio & extremo fine, nam ut ait sanctus Gregorius, Opera nostra, tribus modis antiquus hostis insequitur, ut videlicet hoc quod rectum coram hominibus agitur, in interni iudicii conspectu vitietur. Aliquando namque intentionem polluit; aliquando in ipsa actione se quasi in itinere opponit, ut cum per propositum mentis se ulterior quisque egreditur, subjuncto latenter vitio quasi ex insidiis perimatur. Aliquando verò nec intentionem vitiat, nec in itinere supplantat, sed opus bonum in fine illaqueat, quandoque vel à domo cordis, vel ab itinere operis longius recessisse se simulat, tanquàm ad decipiendum bona actionis terminum astutius expectat. 1. Cor. 13.

Certè quando abessent cætera quæ tam multa sunt ad coercendam superbiam; ista consideratio plurimum valere debet, quod sic impetat & evertat illud primùm omnium nobis à Christo propositum quod desideremus, quod petamus quod impetremus; sicque fiat ut nihil proficit oratio, & forte id tibi possit obijci quod Apostolus: Usque modò non petisti quidquam in nomine Domini. NE nomini meo ascribatur victoria. Habeto illud Joab frequens & familiare, ac vide in 2. parte Dominicam s. post Pascha. 1. Cor. 16. 2. Reg. 12.

FERIA TERTIA.

DE SECUNDA PETITIONE ORATIONIS DOMINICÆ CUI AVARITIA OP- PONITUR.

Adveniat Regnum tuum. Matth. 6.

VERITAS PRACTICA

Qui terrena nimis desiderat, timet potius quàm revera desideret, ut adveniat regnum Dei.

SENSVS EST. Non tantum de desideriis rerum habendarum, sed vel maximè de affectu rei habita & possessa qui quando est vehementior, tanquàm magis timere facit quàm optare adventum illius regni quod petendum proponitur.

RATIO EST. Quia quisquis ex depravatione affectus valde timet mortem, timet potius ne adveniat Regnum Dei, quàm revera illud desideret.

Sed qui terrena nimis desiderat, aut qui suum nimis afficitur, valde timet mortem ex depravatione sui affectus.

Ergo & magis timet ne adveniat regnum Dei, quàm verò illud desideret; Quod quia valde est inordinatum, cavendum istud vitium, unde est tanta inordinatio.

I PUNCTUM.

TRIPLEX hic regnum intelligi possit; primum illud de quo dicitur, Regnum Dei intra vos est. Secundum de quo psal-
lus Scripturæ; Domini est regnum, & ipse

R 3

ipse

*ipse dominabitur Gentium; Nempe ut ubique regnet pro sua voluntate & pro eo, ac meretur. Tertium denique quod alia duo nos ducunt, est regnum coeleste & æternum quo in Beatis tam perfectè regnat quàm vult ipse regnare. Possidete paratum vobis regnum: Hoc est propriè regnū quod petimus, *Vi adveniat.* Nempe ut eo aliquando perveniamus cum ipsi placuerit: vel indicamus nos jam esse paratos, nos nihil in ter-
Matth. 25. *tis remorari, nos unum Coelum & coelestia cogitare & concupiscere, Expectantes beatam spem & adventum gloria magni Dei & salvatoris nostri IESU Christi.* Sic enim ipse nos semper esse paratos voluit, velut servos expectantes Dominum, quacunque hora veniret aut vocaret. *Et hoc gratissimi servii est, inquit sanctus Chrysostomus, Neque in habere presentibus, neque magnum aliquid qua videntur putare, sed ad Patrem semper argeri, semper quo in futura gestire; quod certè de optima oritur conscientia, & mente terrenis omnibus exuta.**

Quæ postrema sancti Doctoris verba sunt valde notanda? sicut enim facile est nihil desideranti vel inordinatè amanti in ter-
Serm. 196. de Temp. *aliis, desiderare que sui sunt, sic valde difficile & rariū est, ut, qui terrena nimis amat, velit coelestia. Atque hinc est quod huic petitioni directè opponitur illud vitium quod avaritia seu nimis & inordinatus terrenorum affectus dicitur. Nam ut ait S. Augustinus: Non solum avarus est qui rapie aliena, sed etiam qui cupidè servat sua; Sive ergo plura desideret, sive sua nimis amet, is certè timet potius ne adveniat illud regnum Dei quam verè illud desideret, quod cum sit tam alienum ab ea mente quam conformare debemus secundæ huic petitioni, profectò hinc patebit luculentè, quam sit & innotus ille terrenorum affectus.*

Ut autem liqueat manifestius quod asseritur, *Refrimidari potius, quam desiderari regnum coeleste,* ab Avaro aut à quovis qui terrenis inordinatè afficitur, sic procedit ratio: Qui ex depravatione affectus nimis timet mortem, timet potius quam desideret illud regnum. Nam cum morti necessariò subeundæ conjunctum sit illud regnum, neque aliter evenire possit tale regnum quam per mortem & per jacturam rei quam nimis amat: certè qui nimis timet mortem ex illo pravo affectu, timet simul & illud regnum. Si naturalis tantum esset amor vitæ ex quo timeret mortem, dici forte posset non timeri propterea regni illius adventum nisi ex quadam concomitantia & consecutione quæ non esset vitio-

sa: sed quando timor est ex depravato rei terrenæ affectu, timor ille mortis includit simul quoddammodo timorem regni, quia quandam habet repugnantiam cum illo regno, peribit illa res quæ amatur, si adveniat regnum: & quia non vult sibi rem talem perire, idcirco non vult etiam tale regnum & talem vivendi statum in quo re amata privetur.

Et nescierunt Sacramenta Dei, ait Sapiens, *neque mercedem speraverunt iustitia, nec judicaverunt honorem animarum sanctarum, Id est, non cogitaverunt, non expenderunt quale illud regnum cælorum, quali honore & gaudio beatificarentur animæ sanctæ; qui depravatis sunt affectibus, hæc non cogitant, hæc non curant, hæc negligunt quodammodo præ suis amoribus, & mallet privari cœlestibus, ne terrenis privarentur. Evenerunt sensum suum, & declinaverunt oculos suos, ut non viderent cælum neque recordarentur iudiciorum iustorum. Ne sic de aliis hæc cogites, quin tibi bonam eorum partem applices.*

II. PUNCTUM.

SED qui terrena nimis desiderat, aut qui sua vitia afficitur, valde timet mortem ex depravatione sui affectus, id est, præter naturalem quem habere possit timorem mortis ex naturali affectu vitæ; sic timet mortem ex illo depravato affectu, ut licet eam naturaliter ex amore vitæ non timeat, timeret tamen ex amore rei quam inordinatè amat. Nam hæc est inordinati affectus pœna, ut quantum quis aliquid inordinatè amat, tantū timeat illo privari; & quia mors est privatio rei illius amari, idcirco singulariter hoc respectu mors ab eo timetur: *O mors quam amara est memoria tua homini pacem habenti in suisstantis suis!* Apud hic enim quod supra sanctus Augustinus: *Arctius adepta quam concupisita constringunt: aliud est nolle incorporare qua desunt, aliud jam incorporata divellere.* Notanda certè verba quibus & conformia sunt quæ in libro Job referuntur, *Divitias quas devoravit, evomet; & de ventre illius extrahet eas Deus.* Id est, quantum est dolor corporis quando per vim & violentiam extrahuntur de ventre quæ sumpta sunt alimenta: sic planè dolet animus, sic horret, sic formidat quando quod sibi incorporavit, extrahendum est ab invito & renitente. *Deos meos quos mihi feci, tulisti; & dicis quid mihi est?* Expende singula & contremisce.

III. Punc-

III. PUNCTUM

Qui terrena igitur nimis desiderat, timet potius quam verura desideret ut adveniat regnum Dei. Timet enim privationem rei desideratae vel possessae, quae cum repugnet regno caelorum possidendo, timet simul ne adveniat illud regnum; & vel omittenda est haec secunda petitio, vel fallacia committenda, vel certe depravatus affectus corrigendus. *Emundate manus peccatores: & purificate corda, duplices animo*

Mat. 4.

Matth. 6.

Hinc opportunè in consequenti sermonis textu Dominus, *Nolite, inquit, thesaurizare vobis thesauros in terra, ubi arugo, & tinea demolitur, & ubi fures effodiunt & furantur. Thesaurizate autem vobis thesauros in caelo, ubi nec arugo nec tinea demolitur, & ubi fures nec effodiunt nec furantur. Vbi enim est thesaurus tuum, ibi est & cor tuum.*

Expende singula ex quibus varia purificandi affectus à terrenis motiva & media desumunt sancti Patres. Unus modò sufficiat sanctus Augustinus, *Non est, inquit, cor mundum, quod in terra voluntarius, sordescit enim; quod inferiori miscetur natura. Et alibi, Frumentum tuum times ponere in terra, & cor tuum perdis in terra? Leva*

cor tuum in caelum ne patrescat in terra.

Atque in eundem sensum explicat illum Psalmi sexagesimi secundi versiculum: *Introibunt in inferiora terra: eradentur in manus gladii.* Rursumque in alium Psalmum, ut ostendat quanto sint in periculo qui terrena sapiunt, illud affert ex Genesi dictum serpenti, *Terram comedes cunctis diebus vitae tuae.* Et subdit: *Vbi dictum est Draconi, terram manducabis, dictum est pravaricatori, terra es, & in terram ibis. Cibus serpentis esse non vis, noli esse terra. Corpus quod geris terra est. sed tu noli esse terra: si non sapias terrena, non es terra, si non es terra, non manducaris à serpente cui cibus datus est terra.*

In Pj. 103.

Quomodo denique sit talis corrigendus affectus, audi eundem admonentem: *si ista terrena diligitis, ut subjecta diligite, ut famulantia diligite, ut munera amici, ut beneficia Domini, ut arrham sponsi.*

Alioquin verè quod Propheta dixit, *Amantissimi corum non proderunt eis.* Imò & multum nocebunt: *Cor exercitatum avaritia habentes, maledictionis filii, derelinquentes rectam viam, erraverunt.*

1s. 44. 2. Pet. 2.

Vide in 2. parte, Feria 4. Cinerum.

FERIA QVARTA.

DE TERTIA PETITIONE ORATIONIS DOMINICAE, ET DE IRA QUA EST ILLI OPPOSITA.

Fiat Voluntas tua, sicut in caelo & in terra. Matth. 6.

VERITAS PRACTICA.

Nihil Iracundi minus volunt, quam quod magis patet Deum velle.

RATIO EST, Quia nihil iracundi minus volunt quam quod sentiunt sine remedio malum. Sed nihil magis patet Deum velle quam quod est sine remedio malum.

Ergo nihil iracundi minus volunt quam quod magis patet Deum velle: unde manifestè patet quomodo sit ira opposita huic tertiae petitioni, & quam propterea diligenter sit reprimenda ne nobis orantibus contradicamus.

I. PUNCTUM.

TRIA hic aptè simul conveniunt consideratione digna. Primum est petitionis hujus cum praecedenti connexio; quid enim ap-

tius ad regnum caeleste promerendum quam si fiat Dei voluntas? Nam qui fecerit voluntatem Patris mei qui in caelis est, ait Dominus, ipse intrabit in regnum caelorum.

Matth. 7.

Secundum est ipsa in se considerata petitio, quid justius quam ut à nobis divina fiat voluntas? Nam praeterquam quod est regula nostrae voluntatis, nonne servorum & filiorum est Domini seu Patris sui voluntatem adimplere? Omnia quaecunque praeceperit Dominus noster rex, libenter exequimur servi sui. OMNIA quaecunque praecepisti mihi, faciam, pater. Sic servi loquuntur Domino, sic Filius Patri.

2. Reg. 14. Tobia 5.

Tertium denique est, praescriptus ille modus faciendae in terra Dei voluntatis, Sicut in caelo fit. Cur enim minus à nobis fieret quam à Beatus? An quia liberi sumus qua libertate possumus illi contradicere? Absit ut libertatem sic demus in

Gal. 5. occasio-